

NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

Studijní program	Sociální pedagogika
Forma studia	Prezenční a kombinovaná
Rok	2023/2024

Tematické okruhy a doporučená literatura ke státním závěrečným zkouškám:

- Teorie sociální pedagogiky
- Aplikace sociální pedagogiky

Každý student u SZZ předloží svou bakalářskou práci, výzkumný materiál (dotazníky, záznamy rozhovorů apod.) a k jednotlivým tematickým okruhům seznam prostudované literatury.

Okruhy k SZZ z teorie sociální pedagogiky

1. Počátky sociální pedagogiky jako vědní disciplíny. Vztah sociální pedagogiky k jiným vědním disciplínám (např. k andragogice, gerontagogice, sociologii, sociální práci aj.). Sociální pedagogika jako věda a její místo v soustavě pedagogických věd. Přístupy k sociální pedagogice. Předmět a úkoly sociální pedagogiky. Dimenze sociální pedagogiky.
2. Obsahové zaměření sociální pedagogiky. Funkce sociální pedagogiky. Historicky vzniklé směry sociální pedagogiky. Sociální pedagogika jako pomoc všem věkovým kategoriím. Sociální pedagogika jako životní pomoc. Aktuální témata sociální pedagogiky.
3. Historické aspekty vzniku sociální pedagogiky. Myšlení o sociální funkci výchovy v dílech významných filozofů, sociologů a pedagogů (např. Montesquieu, Rousseau, Fröbel, Spencer, Owen, Fourier, Saint-Simon, Vives, Komenský, Pestalozzi, Makarenko, Korczak, Amerling, Lindner, Bláha, Velinský, Pitter, aj.).
4. Vývoj a současný stav sociální pedagogiky v ČR, současné tendence a aktuální výzvy v rozvoji sociální pedagogiky. Osobnosti české sociální pedagogiky. Vývoj a současný stav sociální pedagogiky na Slovensku. Významní představitelé slovenské sociální pedagogiky. Vztah sociální pedagogiky a sociální práce v ČR a na Slovensku.
5. Vývoj a současný stav sociální pedagogiky v Německu a Polsku. Významní představitelé německé a polské sociální pedagogiky. Vztah sociální pedagogiky a sociální práce v Německu a Polsku.
6. Komparace pojetí sociální pedagogiky v jednotlivých evropských zemích (např. Velká Británie, Dánsko, Švédsko, Španělsko aj.). Vztah sociální pedagogiky a sociální práce ve výše uvedených zemích.
7. Profese sociálního pedagoga ve školní a sociální oblasti. Funkce, kompetence a náplň práce sociálního pedagoga. Legislativní rámec profese sociálního pedagoga. Asociace vzdělavatelů v sociální pedagogice. Asociace sociálních pedagogů.
8. Sociální pedagogika jako věda o sociálních aspektech výchovy. Společenská determinace výchovy. Základní zaměření sociálně výchovné činnosti. Výchovné aspekty a specifika sociální činnosti. Vymezení sociálně výchovné činnosti (cíl, cílová skupina, metody edukace, strategie). Pojetí výchovného procesu a jeho zákonitosti.
9. Prostředí a výchova. Charakteristika a typologie prostředí (např. Wroczyński, Přadka, Kraus, Průcha, Vaněk, Kohoutek aj.). Vývoj názorů na význam prostředí pro člověka. Specifikace prostředí dle druhů a typů.
10. Škola jako instituce. Aktéři vzdělávacího procesu. Klima školy a školní třídy. Vzdělávání a spravedlnost. Rovný přístup ke vzdělávání. Sociální znevýhodnění žáků ve vzdělávání (Bernsteinova teorie, Bourdieuho teorie kulturního kapitálu, výzkumy týmu D. Prokopa).
11. Pojetí a teorie rodiny, její funkce a úlohy. Postavení rodiny ve společnosti. Analýza rodinného prostředí. Pásmo funkčnosti rodiny. Vliv rodiny na vznik rizikového chování dětí. Legislativní ukotvení rodiny.
12. Identita. Instituce. Identita jako neustálé vyvažování mezi jedinečností a sociálními rolemi (socializace, sociální role, internalizace rolí, sociální kontrola, sociální stratifikace, přebírání role druhého, udržování identity, enkulturační a akulturační).
13. Hodnoty a výchova. Výchova k hodnotám. Možnosti výchovy v souvislosti s hierarchizací hodnot u vychovávaných. Podstata a druhy hodnot. Osobnostní a sociální výchova. Výchova k prosociálnosti. Cíle a prostředky etické výchovy. Aktuální etické problémy v souvislosti s výchovou.

14. Autoritářský a demokratický ideální typ vzdělávání. Normalizační funkce instituce školy. Moderní (alternativní) pedagogika a její vliv na proměnu autoritářského ideálního typu vzdělávání.
15. Výchova jako specificky lidská činnost člověka a společnosti. Výchova (edukace) jako systém z hlediska vztahů mezi výchovnými cíli, podmínkami výchovy, prostředky výchovy, subjekty a objekty výchovy. Podmínky efektivity výchovného procesu. Manipulativní a komunikativní pojetí výchovy. Vznik on-life světa (prolnutí reálného a virtuálního světa).
16. Osobnost vychovatele a vychovávaného (interakční paradigma). Vliv respektování věkových a individuálních zvláštností dětí na specifikaci výchovně vzdělávacího procesu. Požadavky na osobnost vychovatele a pedagogických pracovníků, možnosti jejich dalšího vzdělávání.
17. Pedagogicko-psychologická diagnostika ve škole v kontextu sociální pedagogiky (diagnostika rodiny, života ve škole a třídě). Limity a omezení klasické diagnostiky. Dynamická diagnostika a její možnosti (R. Feuerstein).
18. Sebevýchova a její vývojové úrovně. Význam, cíle a prostředky sebevýchovy. Možnosti podněcování sebevýchovných snah vychovávaného vychovatelem. Výchova ke svobodě a odpovědnosti. Self-management. Sebepojetí, sebehodnocení, sebereflexe.
19. Kulturní a sociální antropologie. Vymezení a vznik jako samostatné vědecké disciplíny. Antropologické teorie kultury. Kulturní relativismus, etnocentrismus, kulturní diverzita. Metody výzkumu. Aplikace sociální a kulturní antropologie v práci sociálního pedagoga.
20. Andragogika. Vznik pojmu, příčiny rozvoje andragogiky. Vztah andragogické teorie a andragogické praxe. Andragogika jako interdisciplinární obor v systému společenských věd. Charakteristika základních andragogických teorií (Lindeman, Pöggeler, Knowles, Jarvis, Mezirow ad.).
21. Autoregulace učení a chování. Proces autoregulace, kognitivní a nonkognitivní determinanty. Rozvoj autoregulace. Sociální kontext autoregulace.
22. Výzkum v pedagogice (specifika výzkumu pedagogických jevů), základní přístupy ke zkoumání (kvalitativní, kvantitativní a smíšený výzkum), příprava a plánování výzkumu, kritéria kvality výzkumu (validita a reliabilita, techniky dosahování kvality).
23. Empirický výzkum, design výzkumu a jeho jednotlivé etapy, formulace výzkumného problému, volba výzkumného souboru, stěžejní metody kvalitativního a kvantitativního výzkumu. Úloha pedagogických konstruktů a hypotéz. Měření a proces operacionalizace ve výzkumu (typy proměnných).
24. Kvalitativní výzkum, metody analýzy kvalitativních dat a jejich zpracování (analýza textů a jejich kódování, zakotvená teorie, metoda narativní analýzy).
25. Kvantitativní výzkum, základní metody statistického popisu dat, deskriptivní a induktivní statistika, jejich uplatnění v poznávání pedagogických jevů. Zpracování dat v kvantitativním výzkumu (statistické metody pro analýzu nominálních, ordinálních a metrických dat).

Doporučená literatura pro okruh teorie sociální pedagogiky

1. Akční plán na léta 2022-2025 ke Státnímu programu environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty a environmentálnímu poradenství na léta 2016-2025.
2. ALVAROVÁ, A. Průmysl lži. Propaganda, konspirace a dezinformační válka. Praha: Triton, 2022.
3. ARMSTRONG, M., TAYLOR, S. Řízení lidských zdrojů. Praha: Grada, 2015.
4. ASOCIACE SOCIÁLNÍCH PEDAGOGŮ. Dostupné z: <https://asocp.cz/>
5. ASOCIACE VZDĚLAVATELŮ V SOCIÁLNÍ PEDAGOGICE. Dostupné z: <http://asocped.cz>
6. BAKOŠOVÁ, Z. a kol. Teórie sociálnej pedagogiky. Edukačné, sociálne a komunikačné aspekty. Bratislava: Blasstradig, 2011.
7. BAKOŠOVÁ, Z. Sociálna pedagogika ako životná pomoc. Bratislava: Lorca, 2008.
8. BAKOŠOVÁ, Z. Sociálna pedagogika. Vybrané problémy. Bratislava: FFUK, 1994.
9. BARTOŇKOVÁ, H. Firemní vzdělávání. Praha: Grada, 2010.
10. BAUMARD, P. Tacit Knowledge in Organizations. London: SAGE Publications, 2001.
11. BENEŠ, M. Andragogika. Praha: Grada, 2014.
12. BERGER, P. Pozvání do sociologie. Humanistická perspektiva. Brno: Barrister & Principal, 2017.
13. BERTRAND, Y. Soudobé teorie vzdělávání. Praha: Portál, 1998.
14. BRAUN, R. Pedagogicko-psychologická diagnostika. Praha: UK, 2014.
15. CACH, J., DVOŘÁK, K. G. A. Lindner a jeho odkaz dnešku. Praha: SPN, 1978.
16. CELÁ, J. Kapitoly z teorie výchovy. Zlín: UTB, 2006.
17. ČENĚK, J., SMOLÍK, J., VYKOUKALOVÁ, Z. Interkulturní psychologie. Vybrané kapitoly. Praha: Grada, 2016.
18. ČERNÝ, M. Život onlife. Lekce z informační vědy. Brno: MUNIPress, 2020.
19. DEWITT, M., P. School Climate: Leading with Collective Efficacy. London: Corwin, 2018.
20. ERAUT, M. Developing Professional Knowledge and Competence. London: Falmer Press, 1994.
21. GAVORA, P. Učitel a žáci v komunikaci. Brno: Paido, 2005.
22. HARARI, Y. N. Sapiens. Stručné dějiny lidstva. Praha: Leda, 2018.
23. HATTON, K. Social Pedagogy in the UK. UK: RHP, 2013.
24. HAVLÍNOVÁ, M. a kol. Program podpory zdraví ve škole. Rukověť projektu Zdravá škola. Praha: Portál, 1998.
25. HELUS, Z. Dítě v osobnostním pojetí. Praha: Portál, 2004.
26. HERMOCHOVÁ, S. Skupinová dynamika ve školní třídě. Kladno: Aisis, 2005.
27. HLADÍK, J. Multikulturní kompetence studentů pomáhajících profesí. Zlín: UTB, 2014.
28. HLADÍK, J. Multikulturní výchova: socializace a integrace menšin. Zlín: UTB, 2006.
29. HOFBAUER, B. Děti, mládež a volný čas. Praha: Portál, 2004.
30. HORÁKOVÁ, H. a kol. Antropologické perspektivy současných světů: trendy, přístupy a výzvy. Olomouc: UP, 2022.
31. HORKÁ, H. Teorie a metodika ekologické výchovy. Brno: Paido, 1996.
32. HORKÁ, H. Výchova pro 21. století: koncepce globální výchovy v podmínkách české školy. Brno: Paido, 2000.
33. HRADEČNÁ, Vybrané problémy sociální pedagogiky. Praha: Karolinum, 1998.
34. HRBÁČKOVÁ, K. a kol. Kognitivní a nonkognitivní determinant rozvoje autoregulace učení studentů. Brno: Paido, 2010.
35. HRBÁČKOVÁ, K. Rozvoj autoregulace učení studentů. Praha: Hnutí R, 2011.
36. HRONCOVÁ, J. a kol. K dějinám sociální pedagogiky v Evropě. Ústí nad Labem: Pedagogická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2008.
37. HRONCOVÁ, J., HUDECOVÁ, A., MATULAYOVÁ, T. Sociálna pedagogika a sociálna práca. Banská Bystrica: Pedagogická fakulta UMB, 2001.
38. HRONÍK, F. Rozvoj a vzdělávání pracovníků. Praha: GRADA, 2007.
39. CHRÁSKA, M. Metody pedagogického výzkumu. Praha: Grada, 2016.
40. JEDLIČKA, R., HELUS, Z. Teorie výchovy – tradice, současnost, perspektivy. Praha: Karolinum, 2014.
41. KLAPILOVÁ, S. Kapitoly ze sociální pedagogiky. Olomouc: Vydavatelství UP, 1996.
42. KOLEKTIV AUTORŮ. Psychosomatické disciplíny v přípravě pedagogů: východiska a první zkušenosti. Brno: Paido, 2008.
43. KOLEKTIV AUTORŮ. Terminologický výkladový slovník ze sociální pedagogiky. Edit: Bakošová, Z. Trnava: USCM, 2013.
44. KORNBECK, J., JENSEN, R., N. (ed). Social Pedagogy for Entire Lifespan. Bremen: EHV, 2012.

45. KRAUS, B. a kol. ČLOVĚK – PROSTŘEDÍ – VÝCHOVA: k otázkám sociální pedagogiky. Brno: Paido, 2001.
46. KRAUS, B. Základy sociální pedagogiky. Praha: Portál, 2008.
47. MERTIN, V., KREJČOVÁ, L., a kol. Metody a postupy poznávání žáka. Praha: Wolters Kluwer, 2016.
48. Metodický pokyn MŠMT k zajištění environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO).
49. MOLDAN, B. Životní prostředí v globální perspektivě. Praha: Karolinum, 2020.
50. MOVÁČEK, P. Dějiny blízké budoucnosti. Olomouc: Univerzita Palackého, 2020.
51. NĚMEC, J. Úvod do metodologie sociální pedagogiky. Brno: MU, 2015.
52. PELIKÁN, J. Hledání těžiště výchovy. Praha: Karolinum, 2007.
53. PIKE, G., SELBY, D. Globální výchova. Praha: Grada, 1994.
54. PROKOP, D. Slepé skvrny. O chudobě, vzdělání, populismu a dalších výzvách české společnosti. Brno, Host, 2019.
55. PŘADKA, M. a kol. Kapitoly ze sociální pedagogiky. Brno: PdF MU, 2002.
56. SMOLÍK, J. Subkultury mládeže. Uvedení do problematiky. Praha: Grada, 2010.
57. Státní program EVVO a EP na léta 2016-2025.
58. STORO, J. Practical Social Pedagogy: Theories, Values nad Tools for working with children and young people. Bristol: Policy Press, 2013.
59. ŠÍP, R. Proč školství a jeho aktéři selhávají? Kognitivní krajiny a nacionalismus. Brno: MUNIPress, 2019.
60. ŠVAŘÍČEK, R., ŠEĐOVÁ, K. a kol. Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách. Praha: Portál, 2007.
61. ŠVEC, Š. Základné pojmy v pedagogike a andragogike. Bratislava: IRIS, 1995.
62. ŠVEC, V. Průvodce metodologií pedagogického výzkumu. Zlín: UTB, 2007.
63. Úmluva o právech dítěte. In Sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb.
64. VÁVROVÁ, S., HRBÁČKOVÁ, K., HLADÍK, J. Porozumění procesu autoregulace u dětí a mladistvých v institucionální péči. Zlín: UTB, 2015.
65. VETEŠKA, J. Přehled andragogiky. Praha: Portál, 2016.
66. Vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných.
67. Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
68. Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů.
69. Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, ve znění pozdějších předpisů.

U právních norem je vždy nutné dbát na jejich platné znění.

Okruhy k SZZ aplikace sociální pedagogiky

1. Aplikační vztah sociální pedagogiky k psychologickým, antropologickým, sociologickým a právním disciplínám. Vymezení sociální pedagogiky vůči sociální psychologii, kulturní a sociální antropologii, sociologii výchovy.
2. Sociální politika (cíle, funkce, principy, oblasti). Modely sociální politiky. Realizace sociální politiky. Faktory ovlivňující sociální politiku. Nástroje sociální politiky.
3. Migrační a azylová politika v ČR a EU. Azylová procedura, role sociálního pracovníka v přijímacím, pobytovém a integračním středisku. Postavení cizinců ČR.
4. Sociální nerovnosti ve společnosti. Koncepty chudoby, její příčiny, podoby a možná řešení. Současné výzkumy chudoby a nerovnosti ve společnosti (D. Prokop). Nové typy exkluze (M. Černý, A. Alvarová).
5. Zájmové vzdělávání dětí, mládeže a dospělých. Instituce, organizace a sdružení. Volný čas, vymezení a funkce, volnočasová výchova dětí a mládeže. Pedagogika volného času a její aktuální otázky. Zážitková pedagogika. Metodika hry.
6. Postavení dítěte ve společnosti a jeho ochrana. Pojetí práv dítěte. Legislativní rámec ochrany dítěte. Práce sociálního pedagoga s právy dítěte. Ohrožené dítě – formy ohrožení, prevence a kuratela. Syndrom CAN.
7. Intervence a krizová intervence ve školním prostředí. Dovednosti sociálního pedagoga intervenovat, použití vhodných nástrojů. Spolupráce s dalšími institucemi – PPP, SPC, OSPOD, PČR, SVP.
8. Specifika pedagogické práce se sociálními skupinami. Typologie sociálních skupin. Vliv sociální skupiny na jedince. Utváření aktivní životní pozice jedince (hodnotová orientace, morální postoje, světový názor). Vrstevnické skupiny a sociálně pedagogická činnost. Sociálně pedagogické zřetelé utváření sociálních skupin ve školním a mimoškolním prostředí. Sociální skupina jako edukační činitel.
9. Rizikové a problémové chování. Pedagogická intervence a možnosti řešení s ohledem na specifika prostředí. Prevence a kompenzace. Poradenská a výchovná činnost v této oblasti. Legislativní ukotvení.
10. Sociální pedagogika v institucích a organizacích. Instituce zaměřené na kompenzaci funkcí rodiny, ústavní a ochranná výchova nezletilých dětí. Náhradní rodinná péče. Legislativní ukotvení.
11. Metody sociální pedagogiky, sociálně výchovného působení a metody poradenské práce. Organizování prostředí, práce s jednotlivcem, skupinou nebo komunitou. Využívání životních situací, inscenační metody, přístupy úkolově orientované, systemické, antiopresivní atd.
12. Školní poradenské pracoviště jako nástroj prevence a intervence rizikových projevů na úrovni základního vzdělávání. Struktura, odborní pracovníci, cíle, legislativa, metody práce poradenských pracovníků.
13. Syndrom vyhoření. Projevy a příčiny jeho vzniku u pracovníků pomáhajících profesí. Vývoj syndromu vyhoření. Metody ochrany před vyhořením. Prevence syndromu vyhoření. Psychická úskalí v profesi sociálního pedagoga. Náročné životní situace (konflikt, stres, trauma, frustrace, deprivace...).
14. Kvalita života, současné pojetí této kategorie. Teoretické modely a kolektivní definice kvality života. Objektivní a subjektivní dimenze kvality života. Životní spokojenost (well-being). Determinanty kvality života. Metody zjišťování kvality života. Psychologie osobní pohody a její hlavní znaky.

15. Supervize v pomáhajících profesích – význam, funkce a druhy supervize. Základní modely v supervizi. Supervizní proces.
16. Legislativa v pedagogické oblasti. Školský zákon, zákon o pedagogických pracovnících, zákon o vysokých školách. Současné pojetí poradenského systému na úrovni školského sektoru. Vzdělávací politika.
17. Multikulturní výchova: teorie a praxe. Východiska multikulturní výchovy. Koncepce multikulturní výchovy: metody, formy a prostředky multikulturní výchovy. Multikulturní výchova v kurikulárních dokumentech. Multikulturní kompetence. Interkulturní učení.
18. Zákony sociálního zabezpečení. Systém sociálního zabezpečení v ČR. Zdravotní pojištění, sociální pojištění, dávky státní sociální podpory, hmotná nouze, sociální péče. Systém dávek sociálního zabezpečení.
19. Management školních a sociálních zařízení. Definice managementu a obsahový význam pojmu. Vývoj teorií managementu. Funkce managementu. Manažer v neziskové organizaci. Hierarchie řídicích struktur. Činnosti a úkoly manažera. Manažerské role. Manažerské kompetence.
20. Teorie neziskových organizací (NO). Ekonomický a sociální pohled na vznik NO. Zásady a fungování, funkce a typologie NO v ČR. Nestátní NO, základní legislativní úprava a vymezení neziskových organizací ke státnímu sektoru. Veřejnoprávní neziskové organizace.
21. Dobrovolnictví. Vymezení dobrovolnictví, význam dobrovolnictví v neziskové sféře. Legislativní úprava dobrovolnictví. Vlastní práce s dobrovolníky (získávání, výběr, výcvik, koordinace, supervize). Koordinátor dobrovolníků a jeho význam managementu dobrovolnictví.
22. Globální problémy lidstva. Člověk a životní prostředí. Životní prostředí z hlediska sociálních dopadů. Globální a environmentální výchova (cíle, metody a formy). Kurikulární ukotvení globální a environmentální výchovy.
23. Legislativa v sociální oblasti. Zákon o sociálních službách. Základní a odborné poradenství. Principy poradenství.
24. Služby sociální péče. Význam služeb sociální péče, cílová skupina. Analýza konkrétních služeb dle platné legislativy (domovy pro seniory, domovy se zvláštním režimem, osobní asistence, denní a týdenní stacionáře, apod.).
25. Služby sociální prevence, význam služeb sociální prevence, cílová skupina. Analýza konkrétních služeb dle platné legislativy (raná péče, azylové domy, kontaktní centra, noclehárny, sociálně terapeutické dílny, apod.)

Doporučená literatura pro okruh aplikace sociální pedagogiky

1. ALVAROVÁ, A. Průmysl lži. Propaganda, konspirace a dezinformační válka. Praha: Triton, 2022.
2. BAKOŠOVÁ, Z. Sociálna pedagogika ako životná pomoc. Bratislava: LORCA, 2006.
3. BAŠTECKÁ, B. Týmová supervize: teorie a praxe. Praha: Portál, 2016.
4. BERGER, P. Pozvání do sociologie. Humanistická perspektiva. Brno: Barrister & Principal, 2017.
5. BERK, L. E., MEYERS, A. B. Infants, children, and adolescents Boston: Pearson, 2016.
6. BĚLÍK, V., SVOBODA HOFERKOVÁ, S. Prevence rizikového chování žáků z pohledu pedagogů. Hradec Králové: Gaudeamus, 2018.
7. BLATNÝ, M. ed. Psychosociální souvislosti osobní pohody. Brno: MU, 2005.
8. ČAKIRPALOGLU, P. Úvod do psychologie osobnosti. Praha: Grada, 2012.
9. ČAKIRPALOGLU, P., ŠMAHAJ, J., DOBEŠOVÁ, ČAKIRPALOGLU, S. Šikana na pracovišti v České republice. Olomouc: Univerzita Palackého, 2017.
10. CIKLOVÁ, K. Rizikové chování ve škole s vazbou na legislativní úpravu: rádce školního metodika prevence. Ostrava: EconomPress, 2014.
11. CRAIN, W. C. Theories of development: concepts and applications. Upper Saddle River: Person Prentice Hall, 2005.
12. ČAPEK, R., PŘÍKAZSKÁ, I., ŠMEJKAL, J. Učitel a syndrom vyhoření. Praha: Raabe, 2021.
13. ČERNÝ, M. Život online. Lekce z informační vědy. Brno: MUNIPress, 2020.
14. DOBROZEMSKÝ, V., STEJSKAL, J. Nevýdělečné organizace v praxi. Praha: Wolters Kluwer, 2017.
15. DOBROZEMSKÝ, V., STEJSKAL, J. Nevýdělečné organizace v teorii. Praha: Wolters Kluwer, 2015.
16. DRAHANSKÁ, P. Učení prožitkem: jak postavit vaše rozvojové, výchovné a vzdělávací programy na prožitku. Račice: Petra Drahanská, 2020.
17. DUNOVSKÝ, J., DYTRYCH, Z., MATĚJČEK, Z. a kol. Týrané, zneužívané a zanedbávané dítě. Praha: Grada, 1995.
18. ERIKSON, E. H. Životní cyklus rozšířený a dokončený. Praha: Portál, 2015.
19. FEURSTEIN, R. a kol. Myslet nahlas – mluvit nahlas. Praha: Portál, 2017.
20. FRIČ, P., POSPÍŠILOVÁ, T. Vzorci a hodnoty dobrovolnictví v české společnosti na začátku 21. století. Praha: Agnes, 2010.
21. GILLERNOVÁ, I., KEBZA, V., RYMEŠ, M. Psychologické aspekty změn v české společnosti. Člověk na přelomu tisíciletí. Praha: Grada, 2011.
22. GJURIČOVÁ, Š., KUBIČKA, J. Rodinná terapie. Systemické a narativní přístupy. Praha: Psyché, 2009.
23. HAVRDOVÁ, Z. Praktická supervize: průvodce supervizí pro začínající supervizory, manažery a příjemce supervize. Praha: Galén, 2008.
24. HAWKINS, P. a kol. Supervision in the helping professions. London: Open University Press, 2020.
25. HAYESOVÁ, N. Základy sociální psychologie. Praha: Portál, 2003.
26. HELUS, Z., JEDLIČKA, R. ed. Teorie výchovy – tradice, současnost, perspektivy. Praha: Karolinum, 2014.
27. HEWSTONE, M., STROBE, W. Sociální psychologie. Praha: Portál, 2006.
28. HOLÁ, L., URBANOVÁ, M. Právní aspekty mediace v české republice. Praha: Wolters Kluwer, 2020.
29. JAHODA, M., LAZARSELD, P. & ZIESEL, H. Sociografie komunity nezaměstnaných. Brno, MUNIPress, 2019.
30. JANOŠOVÁ, P. a kol. Psychologie školní šikany. Praha: Psyché, 2016.
31. JEDLIČKA, R. a kol. Poruchy socializace u dětí a dospívajících. Praha: Grada, 2015.
32. JIRÁSEK, I. Zážitková pedagogika: teorie holistické výchovy (v přírodě a volném čase). Praha: Portál, 2019.
33. JOŠT, M. Nestátní neziskové organizace: právní úprava, účetnictví, audit, transparentnost. Praha: Oeconomia, 2019.
34. KACYOR, P. Sociální politika a sociální systém ČR. Praha: Oeconomica, 2015.
35. KAPLÁNEK, M. a kol. Volný čas a jeho význam ve výchově. Praha: Portál, 2017.
36. KOLÁŘ, M. Bolest šikanování. Praha: Portál, 2001.
37. LECHTA, V. Inkluzivní pedagogika. Praha: Portál, 2016.
38. LORENZ, K. 8 smrtelných hříchů. Praha: Panorama, 1990.
39. LUKASOVÁ, E. I tvoje utrpení má smysl. Brno: Cesta, 1998.
40. MACHŮ, E. Nadaný žák. Brno: Paido, 2010.
41. MAREŠ, J. a kol. Kvalita života u dětí a dospívajících I. Brno: MU, 2006.
42. MATOUŠEK, O., KROFTOVÁ, A. Mládež a delikvence. Praha: Portál, 2003.
43. MOLEK, J. Řízení organizací sociální práce: vybrané problémy z oblasti marketingu a managementu. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2019.

44. MUSIL, J. Sociální psychologie. Zlín: UTB, 2005.
45. MUSIL, J. V. Analýza procesu sociální interakce: Metodická příručka. Olomouc: Symlog, 2006.
46. MUSIL, J. V., MUSILOVÁ, M. Sociografie: Milieusociogram. Olomouc: Psychologická a výchovná poradna, 2008.
47. NAKONEČNÝ, M. Obecná psychologie. Praha: Stanislav Juhaňák – Triton, 2015.
48. NOVOSAD, L. Poradenství pro osoby se zdravotním a sociálním znevýhodněním: základy a předpoklady dobré poradenské praxe. Praha: Portál, 2009.
49. PATTISON, S., M. ROBSON, A. BEYNON. The handbook of counselling children and young people. Los Angeles: SAGE, 2015.
50. PÁVKOVÁ, J., HÁJEK, B., HOFBAUER, B. Pedagogika volného času. Praha: Portál, 2015.
51. PLAMÍNEK, J. Mediace: nejúčinnější lék na konflikty. Praha: Grada, 2013.
52. PROKOP, D. Slepé skvrny. O chudobě, vzdělání, populismu a dalších výzvách české společnosti. Brno: Host, 2019.
53. PRŮCHA, J. Pedagogická encyklopedie. Praha: Portál, 2009.
54. Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání. Praha: MŠMT, 2021.
55. SHAPIRO, E. L. Emoční inteligence dítěte a její rozvoj. Praha: Portál, 1998.
56. SCHILLING, J. Sociální práce. Hlavné směry vývoja sociálnej pedagogiky a sociálnej práce. Bratislava: Slovak Academic Press, 1999.
57. SCHNEIDER, J. W. O smyslu a důležitosti životních krizí. Hranice na Moravě: Fabula, 2005.
58. SOUKUP, M. Antropologie. Teorie, koncepty a osobnosti. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2019.
59. SOUKUP, M. Terénní výzkum v sociální a kulturní antropologii. Praha: Karolinum, 2014.
60. SOUKUP, V. Antropologie: teorie člověka a kultury. Praha: Portál, 2011.
61. SUCHÁNKOVÁ, E. Hra a její využití v předškolním vzdělávání. Praha: Portál, 2014.
62. SVOBODA, M., KREJČÍŘOVÁ, D., VÁGNEROVÁ, M. Psychodiagnostika dětí a dospívajících. Praha: Portál, 2015.
63. ŠÍP, R. Proč školství a jeho aktéři selhávají? Kognitivní krajiny a nacionalismus. Brno: MUNIPress, 2019.
64. ŠOLCOVÁ, I. Vývoj resilience v dětství a dospělosti. Praha: Psyché, 2009.
65. ŠPATENKOVÁ, N. Krize a krizová intervence. Praha: Grada, 2017.
66. THOROVÁ, K. Vývojová psychologie: proměny lidské psychiky od početí po smrt. Praha: Portál, 2015.
67. ÚHLOVÁ, S. Hrdinové kapitalistické práce. Praha: Grada, 2018.
68. VÁGNEROVÁ, M. Současná psychopatologie pro pomáhající profese. Praha: Portál, 2014.
69. VALÍŠOVÁ, A., KASÍKOVÁ H., BUREŠ M. Pedagogika pro učitele. Praha: Grada, 2011.
70. VODÁČKOVÁ, D. Krizová intervence. Praha: Portál, 2020.
71. Vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o sociálních službách.
72. VÝROST, J., SLAMĚNÍK, I., SOLLÁROVÁ, E. ed. Sociální psychologie. Teorie, metody, aplikace. Praha: Grada, 2019.
73. Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
74. Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.
75. Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů.
76. Zákon č. 111/1998 Sb., zákon o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů.
77. Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.
78. Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.
79. Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
80. Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
81. Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.
82. Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů.
83. Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
84. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
85. Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.
86. Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, ve znění pozdějších předpisů.

U právních norem je vždy nutné dbát na jejich aktuální znění.